

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.65/2010/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2010. évi május hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az adócsalás büntette miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. évi október hó 16. napján kihirdetett 3.Bf.819/2008/3. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A pénzbüntetés napi tételszámát 250-re (kettőszázötvenre) enyhíti.

Így a pénzbüntetés összege 250.000 (kettőszázötvenezer) Ft, amelyet meg nem fizetés esetén 250 (kettőszázötven) napi fogház-büntetésre kell átváltoztatni.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott helyes lakcíme: ..., ... u. ... szám, új személyi igazolványának száma:

Indokolás:

A jelen harmadfokú eljárás másodízben a vádlott felülvizsgálati ügyében a Legfelsőbb Bíróság 2009. évi november 3. napján meghozott Bfv.393/2009/5. számú végzése alapján indult. E végzés indokolásában azt fejtette ki, hogy a másodfokú, bűnösséget megállapító ítélet ellen - a kihirdetést követően - az újabb meghatalmazás alapján eljáró védő által bejelentett fellebbezést - a nyilvános ülésen jelenlévő előző védő tudomásul vette az ítéletet - a vádlott által bejelentettnek kell tekinteni. (Ezt a fellebbezést a Debreceni Ítéltábla a 2009. február 3. napján kihirdetett Bhar.III.657/2008/3. számú végzésével, mint nem jogosulttól származó fellebbezést elutasította).

A másodfokú bíróság ítélete elleni, s immár a vádlott által előterjesztettkénti fellebbezés elsősorban felmentésre, másodsorban a büntetés enyhítésére irányul.

A fellebbviteli főügyészség a 2008. november 26. napján kelt átiratban foglaltakat - azt ismételten benyújtva - változatlanul fenntartotta. Ebben elsősorban az első és másodfokú ítéletekkel kapcsolatban észlelt ítéletszerkesztési hiányosságokra utalt, mely szerint a tényállási elemek nem a történeti tényállásban, hanem a ténybeli indokolásban nyertek rögzítést. Az iratok tartalma, illetve megfelelő ténybeli következtetés alapján a tényállás kiegészítését és helyesbítését - alapvetően a vádlott vallomásának és az okirati bizonyítékoknak megfelelően -, s ezt követően és ennek alapján a másodfokú ítélet nyilvános ülésen történő helybenhagyását indítványozta.

A kifejtett álláspont szerint a regisztrációs adófizetési kötelezettség a vádlottat érintően már a gépjármű átalakításakor keletkezett, hiszen nem kért engedélyt és a vámhatóságot sem értesítette. A vádlott közreműködött a forgalomba helyezési eljárás során, ám előzőleg a gépjármű átalakításának tényét a hatóság előtt eltitkolta, mely magatartása az adókötelezettség szempontjából jelentős ténynek minősül.

A vádlotti fellebbezés - melyet a meghatalmazott védő készített és nyújtott be - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a gépjármű forgalomba helyezésére nem az átalakítás miatt került sor, hanem azért, mert azt a vádlottól megvásárolt, s gépjármű kereskedéssel foglalkozó cég ...-nak értékesítette. A forgalomba helyezést is ... kezdeményezte, s mindaddig az a közúti forgalomban nem vett részt. ... - a megfelelő tájékoztatás alapján - tisztában volt azzal, hogy a gépjármű három személy szállítására alkalmas tehergépjármű. Az eltérő felhasználás esetén a szükséges engedélyek beszerzéséről, illetve a regisztrációs adó megfizetéséről neki kellett volna gondoskodnia. Hivatkozott továbbá a 35/2000. (XI. 30.) BM rendeletnek a jármű forgalomba helyezésére vonatkozó előírásaira is, amelyek szintén abba az irányba mutatnak, hogy nem a vádlottat, hanem ...-t terhelte a kötelezettség.

Az indokok alapján elsődlegesen a felmentését, másodsorban a büntetés enyhítését kérte.

A nyilvános ülésen a vádlott és a védője változatlanul fenntartották a fellebbezést mind az irányát, mind az indokait tekintve, a védő ezen túl az azonos álláspontot elfoglaló, s a fellebbezéssel megegyező indokokon alapuló felülvizsgálati indítványra is hivatkozott.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakkal egyezően - az abban kifejtett indokok alapján - a másodfellebbezéssel megtámadott másodfokú bírósági ítéletnek a helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a Be. 387. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást felülbírált.

A fellebbezés elintézése érdekében nyilvános ülést tartott - Be. 393.-394. § -.

Az ügyben első és másodfokon eljáró bíróságok a büntetőeljárási szabályokat betartották. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított, s hiányosnak ítélt tényállást a bizonyítékként értékelt okiratok alapján és a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre történő hivatkozással kiegészítette.

A harmadfokú eljárásban a Be. 388. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú ítéletet érintő megalapozatlanság miatt a tényállás további, azonban nem a fellebbviteli főügyészség átiratában indokoltnak tartott terjedelmű kiegészítés is szükségessé vált a következők szerint:

A vádlott egy második ülésort és egy műanyag válaszfalat is megvásárolt a gépjárművel együtt, amelyeket a 2005. november 23-i műszaki vizsgáztatás előtt a járműből kivett és egy OSB lapot tett be.

A műszaki vizsgáztatást követően és az értékesítés előtt a gépjárműből kivette az OSB lapot és visszahelyezte a második ülésort, valamint a műanyag válaszfalat, ekként alakítva azt át.

Az előzőekben írt kiegészítéssel a másodfokú bíróság tényállása a harmadfokú eljárásban is irányadó - Be. 388. § (1) és (2) bekezdés -.

Az ítéletábra a tényállás alapján levont következtetést illetően a másodfokú bíróság álláspontját, valamint a fellebbviteli főügyészség okfejtését osztotta, míg nem értett egyet az azt támadó fellebbezéssel, s annak indokaival.

Az eljáró bíróságok által felhívott 2003. évi CX törvény - a regisztrációs adóról - 3. §-a (2) bekezdésének c/ pontja értelmében a gépjármű átalakítása adókötelezettséget keletkeztet feltéve, hogy annak közvetlen következményeként a gépjárművet forgalomba helyezik. Az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja ebben az esetben az átalakítás napja, de legkésőbb a forgalomba helyezés időpontja - 6. § (2) bekezdés c/ pont -. E törvény 4. §-ának (4) bekezdése az adó alanyának a gépjármű tulajdonosát tekinti, ha a forgalomba helyezésre átalakítás miatt kerül sor.

A vádlott már a külföldről történő behozatalt követően a gépjármű forgalomba helyezésének engedélyezését kérte - nyomozati iratok 74. lapszám -. A gépjármű átalakításának a tényét nem vitatta, minthogy e vonatkozásban az eljárás során következetes beismerő vallomást is tett, amely cáfolást nem nyert. A vádlott által átalakított módon vásárolta meg a gépjárművet a vádlottól az ... Kft, illetőleg ettől a kft-től

....

... a gépjármű forgalomba helyezését követően, konkrétan a 2006. augusztus 2-i rendőri intézkedés időpontjában a gépjárművet a vádlott által az értékesítést megelőzően elvégzett átalakításnak megfelelő állapotban használta. Itt megjegyzendő, hogy egyet kell érteni a másodfokú bíróság álláspontjával, hogy az újabb, s valóban már ... által kezdeményezett hatósági eljárás - a forgalomba helyezés érdekében - szükségszerűen a gépjármű „visszaalakítását” kívánta meg.

Alapvetően téves az a hivatkozás, hogy a vádlott magatartása kizárólag a gépjármű értékesítésében merült ki, és semmilyen módon nem függ össze annak a későbbi forgalomba helyezésével.

A közvetlen forgalomba helyezést, s ennek az ismeretére is kiterjedő vádlotti tudattartalmat bizonyítja az a körülmény, hogy a gépjárműre vonatkozó adásvételi szerződések keletkezését megelőző napon (2006. július 26-án) ... és a részére hitelt nyújtó

... Zrt. már kérelmezte a forgalmi engedély és a törzskönyv kiállítását és postázását (nyomozati iratok 31. lapszám). Ehhez szükséges volt a vádlottnak is a közreműködése, hiszen a gépjármű értékesítésére vonatkozó adásvételi szerződést csak a következő napon kötötte meg a kft.-vel. Ezen túl ... 2006. július 31. napján egy olyan meghatalmazást írt alá, amelyben a vádlott irányítása alatt álló ... BT járt el az okmányirodánál. Ezen a napon ezen betéti társaság, mint kérelmező által kiállított iratban - 25. lapszám - már a törzskönyv jogosultjának nevéként a ... Zrt.-t tüntette fel.

Azt tényként kell megállapítani, hogy a vádlott a gépjármű átalakításához szükséges engedélyt nem kért, arról a hatóságot sem értesítette, az átalakítás eredményeként - minthogy annak következményeként a közvetlen forgalomba helyezés nem lehetett kétséges számára - regisztrációs adófizetési kötelezettsége keletkezett, amelyet a nyomozás során beszerzett szakvélemény is alátámaszt (136.-138. lapszám).

Megtévesztő magatartása a gépjármű átalakításának hatóság előtti eltitkolását, valamint a regisztrációs adó megfizetésének elmaradását vonta maga után. A 2006. augusztus 2-i rendőri igazoltatás kétségtelenül nem a vádlottat, hanem ...-t érte tetten a gépjármű átalakított módon történő használatában. Az adófizetési kötelezettség az átalakítás miatt azonban a vádlottat terhelte, amelynek nem tett eleget. Ennek folytán a fellebbezésben - de a felülvizsgálati indítványban is - felhívott és idézett további jogszabályhelyek az ügy érdemére kiható jelentőséggel nem bírtak.

A kiegészítéssel irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű az előzőekben kifejtettekre is figyelemmel, s helytálló a cselekménynek a Btk. 310. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerinti adócsalás büntettekénti minősítése.

Az ítélet tábla egyetértett azzal, hogy elegendő a legenyhébb büntetés kiszabása, s az enyhítő szakasz alkalmazása is. A további - a másodfokú ítélet meghozatalát követő egy évet meghaladó - időmúlás azonban a büntetés mértékére kihatással van, az enyhítés szükségessége irányába mutat. A 400 napi tétel pénzbüntetés az elkövetés után a csaknem négy év elteltére figyelemmel már eltúlzott, indokolatlanul súlyos, ezért az ítélet tábla a napi tétel számát 250-re enyhítette, s ennek megfelelően állapította meg a pénzbüntetés összegét. Ugyanakkor a Btk. 52. §-ában írtak szerint - helyesbítve ezáltal a másodfokú ítélet rendelkező részét - határozott a pénzbüntetésnek meg nem fizetés esetén fogház-büntetésre történő átváltoztatásáról.

A Btk. 2. §-ának, a jelen elbíráláskori törvény alkalmazása nem merült fel, minthogy a Büntető Törvénykönyv rendelkezéseinek időközbeni változásai enyhébb elbírálást nem eredményeztek.

Az ítélet tábla a fellebbezést kizárólag az enyhítés irányában tartotta alaposnak, s a kifejtetteknek megfelelően a megyei bíróság ítélet a Be. 398. §-ának (2) bekezdése alapján a büntetést kiszabó részében megváltoztatta, míg az ekként nem érintett részében a Be. 397. §-a értelmében helyben hagyta.

Végezetül a vádlott helyes lakcímét, valamint új személyi igazolványának a számát volt szükséges rögzíteni.

Debrecen, 2010. évi május hó 4. napján

. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 3.Bf.819/2008/3. számú ítélete a harmadfokú ítéletben írt változtatásokkal jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2010. évi május hó 4. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -